

Nieuwsbrief

September 2023
Uitgave 10

In dit nummer:

Ontheffing

Geen hulp

Bezoek van de politie

Vakantiegroetjes van

Uit het scheepsarchief

Redactie bereikbaar via
info@wsvdewaterlelie.nl

ZO DE WIND WAAIT....

Ja ons jasje waaide de eerste week van onze vakantie stevig en genoeg regen gevallen om ons voorlopig geen zorgen te hoeven maken over de plantjes in de tuin. We komen uit een familie van botenliefhebbers en vonden elkaar al gauw op het water, buiten als het droog was en binnen als het minder was. Daarna hebben we zon gehad tot we thuis kwamen dus we mogen absoluut niet mopperen. Omdat we lekker lang vakantie hadden is er dit keer geen interview maar jullie mogen een kijkje nemen in ons "logboek". Geen officieel logboek met alleen maar feitjes maar meer een dagboek van waar de wind ons bracht. Verder had ik nog een kleine anekdote voor het scheepsarchief liggen, wachtend op een goed moment. Volgende maand hoop ik weer iemand te kunnen spreken met een mooi verhaal.

Ontheffing

Wat een toestand is het geweest hè, overal lange files en wegversperringen. En wat kunnen wij Hollanders dan goed sputteren en alles beter weten. Ik zou niet graag in de schoenen willen staan van wie dan ook in dit grote project. We moeten vooral veilig een brug over kunnen of zonder natte voeten door de tunnel dat is het belangrijkste en ja ik heb ook gemopperd hoor toen ik mijn kleindochter van school mocht halen in 's Gravendeel, wat een drukte! Gelukkig is het 1 september en kunnen we als het goed is weer vrij bewegen door de Hoeksche Waard met of zonder ontheffing.

Geen hulp

Nee niks niemendal, geen aanmeldingen in de mail gevonden en dat terwijl de vereniging vaart op vrijwilligers, letterlijk en figuurlijk. Spijtig, we moeten maar verder zonder havencommissaris. Ik heb via de nieuwsbrief al vaker gevraagd om vrijwilligers voor iets leuks zoals het organiseren van een openingstocht of iets serieus zoals penningmeester en nu dus havencommissaris m/v. Maar wat nou als er zo weinig animo is, wat nou als er niemand wil bijdragen en we elkaar alleen maar kunnen vinden als er iets mis gaat, wat nou als er dan gezegd wordt ... als het zo moet... Einde vereniging? Nee toch! Ik ben optimistisch van aard en blijf geloven in een leuke vereniging met en voor elkaar. In september de barbecue, ik kijk ernaar uit, als het net zo gezellig wordt als de borrel in juni ben ik al blij, ergens gloeit er nog een kooltje verenigingsgevoel dat kan opwakken en uitbreiden, echt wel.

Bezoek van de politie

De landvasten lagen nog maar net om de bolders toen ons werd gemeld dat we wat gemist hadden. Even voor onze aankomst was er van alles aan politie, douane en meer het Lorregat binnengekomen. Alleen wat er nou aan de hand was dat was onbekend. Bij navraag bleek het om een algemene controle te gaan bij alle havens in de Hoeksche Waard. Woensdag viel Het Kompas op de mat en voor degenen die deze niet ontvangen of lezen heb ik het artikel met uitleg gepikt en geplakt. Het doel van het politiebezoek was dus om zicht te krijgen op criminaliteit in en rondom de jachthavens. Gelukkig zijn er geen strafbare feiten geconstateerd. Verder is er informatie verzameld en voorlichting gegeven.

Hopelijk zal het pikken van het artikel en gevraagd plaatsen in een nieuwsbrief niet onder strafbaar feit vallen anders val ik bij deze door de mand.

Samen tegen ondermijnende activiteiten havens

Op zaterdag 26 augustus vond een integrale controle plaats in de Hoeksche Waard.

Hoeksche Waard – De actie werd georganiseerd in samenwerking met de politie, de Douane, Koninklijke Marechaussee, Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid, Rijkswaterstaat, het Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC) en het Regionaal Operationeel Bestuurs Team (ROBT). De controle vond plaats op het water, in de (jacht)havens en op het land. Een van de doelen was om meer zicht te krijgen op ondermijnende criminaliteit in en rondom (jacht)havens. Bij ondermijning vervagen grenzen tussen de bovenwereld (de 'gewone' maatschappij) en de onderwereld (criminaliteit). Tijdens de actie zijn enkele tientallen vaartuigen gecontroleerd, waarbij geen strafbare feiten werden geconstateerd. Bovendien is er informatie verzameld. Informatie die in andere onderzoeken wellicht het ontbrekende puzzelstukje kan zijn. Daarnaast is de integrale controle ook gebruikt om voorlichting te geven. Zo was er een 'coffe met een cop'-bus aanwezig, waar bezoekers van de havens met aanwezige agenten in gesprek gingen over de signalen die wijzen op ondermijning.

Belang van samenwerking

Een ander belangrijk doel van de integrale controles is het verbeteren van de onderlinge samenwerking van veiligheidspartners en ondernemers. Burgemeester Aprotto: "Wij willen graag een gezond, transparant en veilig vestigingsklimaat voor ondernemers creëren en behouden. Dit kan alleen maar door goed samen te werken en met elkaar in gesprek te gaan. De regelmatig terugkerende integrale controles zijn daarbij een belangrijk instrument. Deze maken het mogelijk om 'foute' ondernemers die bewust regels aan hun

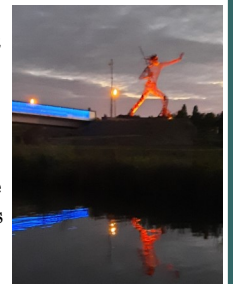
Tijdens de actie zijn enkele tientallen vaartuigen gecontroleerd. (Foto: gemeente Hoeksche Waard)

laars lappen of in het criminele circuit opereren, te vinden en hard aan te pakken. Daarnaast dragen de controles bij aan een stukje bewustwording en helpen ze de betrokken partijen om signalen van bijvoorbeeld ondermijning te herkennen. En er gaat een preventieve werking van uit: hier in de Hoeksche Waard letten we op elkaar en zorgen we samen voor een veilige omgeving voor inwoners en ondernemers." De strijd

tegen ondermijning gebeurt door onder meer politie, gemeenten, bedrijven, waterschappen en brancheorganisaties. Maar ook u kunt iets doen. Ziet, hoort, of ruikt u onraad? Hebt u het gevoel dat er iets niet klopt? Meld het! Altijd. Bij spoed: bel 112. Geen spoed, wel politie: 0900-8844. Anoniem melden? Bel dan naar Meld Misdaad Anoniem, via 0800-7000. Of vul anoniem op www.meldmisdaadanoniem.nl het tipformulier in.

Vakantiegroetjes van... de Twister

We hadden nog niet eerder gevaren dit jaar. René was druk bezig geweest met de verbouwing van het toilet. Van een ouderwetse kleine kamer naar ééntje met een elektrisch toilet, frisse wanden en een putje voor de douche. Nog een beetje geduld maar dan kunnen we aan boord douchen. Luxe ten top! Maar voordat we konden varen lag de Twister bezaaid met gereedschap en gewoon niet vaarklaar. Maandag 31 juli was het zover; we vertrokken met bestemming Limburg, misschien wel België we zouden wel zien. We overnachtten de eerste nacht in de Brabander, nee niet de Ouwe Man die hebben we nog steeds niet gevonden maar de Aakvlaai. Buiten wind en regen, binnen kaarsjes aan, glaasje wijn bij de hand en knisperend chipje op de achtergrond. Wat wil een mens nog meer. Dinsdag 1 augustus: vertrokken met een glimpje zon, de Bergsche Maas door gekronkeld en echt zo beroerd was het niet, er was code geel opgegeven met veel regen, onweer en hagel maar dat was waarschijnlijk elders in het land. Na sluis Engelen vonden we een mooi stukje grasland waar (hond) Saartje kon doen wat ze moest doen. Ze is daar nooit zo snel in, leest de krant van voor tot achter en liefst de weekendeditie zeg maar. De max van 15 minuten werd dan ook ruimschoots overtreden. Ach met de stad 's Hertogenbosch in het vooruitzicht moet dat kunnen. Nog een stukje Dieze en daar lagen we dan in het centrum aan de lange steiger. 26 Euro voor een overnachting, prijzig ja maar een hotel is duurder. Natuurlijk een terrasje gepikt en een Bossche bol, jaja de enige echte. Kleindochter Mylie werd 's avonds gebracht, ze mocht een paar nachtjes logeren. Feest! 2 Augustus vertrokken we naar De Gouden Ham, daar lagen al 2 boten familie, ook met kinderen en met rubber bootjes die sneller gaan dan die van ons. Het weer liet zich niet van zijn beste kant zien dat was wel jammer, vóór de schoolvakantie vielen de mussen dood van het dak en tijdens spoelden ze onderhand door de regenpijp. In de Gouden Ham is van alles te doen, springkussen, bootje varen met neefjes en nichtjes en ik verloor glansrijk met kwartetten, ze heeft zich niet verveeld. Vrijdag werd de kleine meid weer opgehaald maar later in de vakantie mocht ze nog een paar daagjes extra. Wij bleven nog een paar dagen bij de familie. Maandag 7 augustus vervolgden wij onze weg naar Cuijk, een mooie stad waar ook nog eens een Romeinse expositie en route was, Asterix en Obelix zijn we helaas niet tegengekomen. We bleven ook daar nog een nachtje extra hangen alvorens verder te trekken naar Venlo. Neptunus stond er nog steeds, althans er was mij verteld dat het kunstwerk Neptunus voorstelde maar na google te hebben geraadpleegd blijkt het een vriendelijke krijger te zijn. Ik vond het al raar dat de god der zee zich gesetteld had aan de Maas, ik neem aan dat de beste man kon zwemmen maar toch, lichtelijk uit koers zal ik maar zeggen. 's Avonds werd hij verlicht, eerst oranje zie foto. Toen ik later opkeek van mijn breisel was hij blauw. Een pilsje op zeker, of meer denk ik wel want daarna werd hij groen van ellende. Vast verkeerd gevallen. Verder de Maas op, met de zon is alles zoveel mooier; we genoten van pootje badende koeien, spelende kinderen op de vele strandjes en warempel zwarte zwanen, ze zijn helemaal niet naar Engeland maar gewoon hier op de Maas in Limburg!

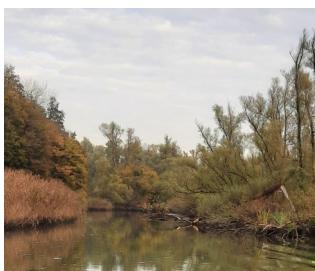

Niets zo veranderlijk als het weer, of de Twister. We besloten vlak voor de splitsing Roermond - Kanaal Maastricht voor het eerste te gaan. Roermond doorstruinen en daarna door naar Maasbracht. We vonden een haven met een pastnetbox met stroom. Er stonden auto's geparkeerd in het gras en een strookje asfalt tussen de auto's en boot. Daar zou scoot mooi over kunnen wandelen. Op naar de stad en het terras waar we genoten van de zon en het klokkenspel van het stadhuis, ja oké ook een wijntje en een pintje. De plannen veranderden weer, we bleven ook hier nog een paar nachtjes hangen want de eerste verjaardag van onze kleinzoon wilden we voor geen goud missen. Die hebben we uitbundig gevierd, net als de rest van de vakantie. Daarover een volgende keer.

Uit het scheepsarchief van De Waterlelie deel 5

Lang, lang geleden in de tijd dat er wel zeker 10 boten in konvooi het Lorregat verlieten was er een bijzondere man. Een uitvinder genaamd Siem Vos, alias Willie Wortel. Hij dankte die bijnaam aan zijn eigenhandig gebouwde boot. Nu waren er in die tijd wel meer zelfgebouwde boten maar die van Siem had wateraandrijving met kleppen. Je kan mij van alles wijsmaken over wat voor aandrijving en kleppen dan ook maar als 2 man bij mij aan de keukentafel moeten lachen omdat Siem een gat in de grond had geblazen maar nog steeds niet vooruit kwam dan zal het haast wel bijzonder zijn. En toch met een boot die sowieso niet hard vooruit ging durfde hij wel de Kil op naar die Ouwe Man dan heb je wel lef toch?

En eenmaal op de Ouwe Man zo tegen etenstijd werd er eens door de moeder van Niek geroepen: "wie heeft er trek in macaroni?" Een aantal mensen lustte dat wel en de moeder van Niek dook naar beneden en rommelde met potten en pannen om even later boven te komen en te roepen: "wie heeft er macaroni?" Veel mensen hebben macaroni aan boord en de moeder van Niek werd voorzien. Ze dook weer naar beneden tussen haar potten en pannen om even later weer boven water te komen en te roepen: "wie heeft er saus?" Ze is er nog lang aan herinnerd, de moeder van Niek, leuk mens lijkt mij. Bijzonder verhaal? Nee maar het geeft wel een beetje de sfeer van toen aan. Meer? Nog ééntje dan....

Voor de bouw van de Deltawerken in 1970 was er in de Biesbosch wel een getijdenverschil van 2 meter. Na 1970 was het nog steeds oppassen geblazen en het gebeurde dan ook regelmatig dat Leen van Vark, die had de langste boot, andere bootjes moest los trekken bij laag tij. Ik ken dat wel, ergens in de jaren 80 lagen we "op één oor" en moesten we best lang wachten tot het water weer hoog genoeg was. En nog steeds verrast de Biesbosch. Een paar jaar terug nog namen we de buurtjes mee voor een rondje Dordtse Biesbosch in onze nieuwe boot. Het Wantij op, Sionssloot, Moldiep en dan heb je nog vóór de Ottersluis in de Kikvorschil een eilandje. Rechts smal en links breder water. Volgens de kaart moesten we het brede stuk door ivm de diepgang van onze boot. Het schuurde en modderwolken warrelden omhoog, gelukkig met wat gas erbij kwamen we met de hak over de sloot en konden we verder. Ik had vast en zeker de kaart op z'n kop gehouden. Nou vast en zeker niet, de kaart was gewoon 10 jaar oud en de Biesbosch verandert, nog altijd. Wie heeft er geen herinneringen aan onze nationale trots, dat wondermooie natuurgebied zo vlak om de hoek...